

Společné slunce i hrob před námi
jsou všechněm jdoucím cestami
nejshovívavějším svědkem
zde v přemýšlení křehkém:
agrárník myslí na dobytek,
rodiče na blaho dítek,
handlíř, kde zisk mu zraje,
a dělník třídní na partaje.
Turista, zda je cesta značkována,
přírodní krása zachována,
neb konec konců z vesnic lid
chtěl všemožné by pohnojit,
když zem přec není žádným hřištěm.
Stanuv před hradu zbořeništěm
měšťák, na zašlou krásu hledě,
zvláště vyzná-li se v vlastivědě,
vzpomene slavné minulosti;
patriot zejména pln zlosti,
že nemáme víc krále,
zasteskne, a tak dále.
K troskám vížící se probrav fámu,
usedne a dá se do salámu,
pojídaje k tomu bílý chléb,
který dobrých lidí vymyslela leb,
všemu černému jsouc nepřitelem.
Ký div, že v dnešním čase skvělém
demokracie, když vlezla lidem do hlavy,
bohy má, jenž jak chléb bílí, mazlaví!
Lidé jak bohové stejného jsou kabátu;
není možným přemýšlet jim o nějakém sabathu.